

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Breviarium hominis christiani - Cod. Ettenheim-Münster 79

[S.l.], [18. Jahrh.]

Caput XXI.

[urn:nbn:de:bsz:31-108661](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-108661)

Ah tuam o celsissime Deus, infinitatem iam sup-
plex adoro, et absq; ulla mensura te diligere in-
finite desidero.

Caput XXI.
Aspirationes ad Deum ob
eius liberalitatem

Quemadmodum avari ab omnibus odio habentur,
ita e converso homines liberales ab omnibus di-
liguntur; qui enim liberalitatem exercet, etiam su-
per caput inimicorum suorum carbones ignis con-
gerit, suis nempe muneribus eos facile placat,
ipsoq; amicos suos facit et ad amorem suum al-
licit. O Deus cordis mei, quam igitur impense
te diligere debemus, cum non solum liberalis, sed
etiam ipsamet sis liberalitas. Hanc non solum
amici sed etiam inimici tui testari debent, dum facis
omni solem super bonos et malos, et pluis super
iustos et iniustos, adeo ut non sit, qui se abscondat
a calore liberalitatis tuae; aperis enim manum
tuaam, et implet omne animal benedictione:

O benignissime Deus quid tibi retribuemus
pro omnibus bonis tuis, quae e caelis sanctis tuis
in nos non solum ea non postulantes sed non
nunquam nihil curantes largiter effundis? Certe
nihil a nobis exigis nisi ut tibi eam vicem repen-
damus, quam viro liberali exhibere consuevimus,
ut sicut illum in magno pretio habemus, eumq;
amore prosequimur, ita et te super omnia exal-
temus ac impense diligamus. Exaltabo te igitur
Domine Deus, et amabo te, quantum dignus es
exaltatione et amore. Ah piissime Deus par-
ce mihi, quod hactenus in tuis laudibus et amoris
erga te affectibus tam paucus extiterim. Vinam

Roman. 3.

Math. 5.

psal. 118.

psal. 144.

imposterum, o amator hominum! terra cordis mei
 tot largitatis tuae imbribus irrigata uberem sanctae
 dilectionis fructum ferat, et mente ac opere te in
 aeternum benedicat!

- Rom. 9. **2.** O opulentissime Deus non solum corporalia, sed
 etiam spiritualia dona, quibus te super ama-
 bile bonum apprehendere valeamus, nobis largiter
 impertiris; Et quod mirum est, saepe fit, ut ubi abunde
 David delictum superabundet et gratia; adeo ut nec
 torrentes iniquitatum nostrarum tuam possint
 obruere liberalitatem. Multitudine itaque pecca-
 torum ac iniquitatum nostrarum a largitate tua
 non retraheris, quin potius miseris nostris dactus
 nos donis tuis ad te revocare satagis; tua namque
 gratia nos expugnas, et corda nostra licet lapidea con-
 teris, et ad lacrymas compunctionis resolvit. Quod
 si quosdam invenias se ac sua tibi liberaliter im-
 pendentem. O quam profuse te tuasque bona in eos
 confers! fieri enim nequit, ut tua liberalitas, quae
 limitem nescit, ab humana, quae omnibus modis
 limitata est, vincatur. Longe igitur plura bona
 indigentia nostra largiris, quam a nobis recipere
 se possit. Dabo ergo tibi o Deus, me et omnia
 mea, et quidquid a me exquiris, observationem
 nempe praecceptorum, custodiam consiliorum, obe-
 dientiam inspirationum; certus enim sum, quia
 per hanc meam angustam liberalitatem tuam pro-
 fusam mercaturus sum largitatem.
- 3.** Verum o Domine Deus, quamquam in om-
 nibus tuam liberalitatem ac beneficentiam pa-
 tentes manifestes, nunquam tamen eam abundan-
 tius declaras, quam in opere Redemptionis nos-
 trae. Num enim maius donum ac proinde major
 liberalitas unquam excogitari potest, quam ut tu
 Deus unigenitum filium tuum ad nostram aeternam

salutem nobis tribueres; sic enim Deus dilexit mundū
 ait discipulus ^{dilectus} tuus, ut filium suum unigenitum da-
 ret, ut omnis qui credit in eum, non pereat, sed habeat
 vitam aeternam, Hic autem filius tuus super omnia
 benedictus unico verbo, aut suspirio nos a potestate
 Daemonis liberare, ac salutem nostram operari potuis-
 set; nihilominus ut de tua immensa erga nos li-
 beralitate convinceremur, voluisti, ad redemptionem
 nostram tanto nobiliorem ac pretiosiore reddendam, ut
 innumeros dolores, sudores, et angores, imo mortem
 crudelissimam subiret, et ita vitam suam cum omni-
 moda pretiosissimi sanguinis sui effusione profun-
 deret. O liberalitas ineffabilis ac stupenda nimis!
 O mi Deus si pro hac liberalitate tua prorsus
 immensā, per quam ingentes gratiarum ac meritorum
 thesauros acquisivi, tibi fideliter non obsequor, nec
 te ex toto corde meo ac omnibus viribus meis di-
 ligo, mereor sane, ut ad puniendam meam ingrati-
 dinem novus pro me condatus infernus.

Joan. 3.

Caput XXII.
 Aspiraciones ad Deum
 ob eius affabilitatem.

Domine Deus, dum affabilitatem tuam considero,
 totus ego obstupesco, quid enim est homo, quod memor-
 es eius, aut filius hominis quoniam visitas eum, et
 cum ipso tanquam cum amico conversari dignaris? Non-
 ne homo pulvis cinis et terra, tu vero Rex tremenda
 maiestatis, et summa gloria Dominus, et tamen delicia
 tua sunt esse cum filiis hominum, tibiq; veluti pro
 magna voluptate reputas descendere in hortum mentis
 nostrae, ac intime desideras, ut eius ostium tibi aperi-
 mus, unde pulsas ad cor devota anima, et ais: aperi
 mihi soror mea: O ineffabilis affabilitas tua
 mi amantissime Deus; quid est enim anima fidelis
 ut ad cor eius venire gestias, et ut tibi ostium, citius

ps. 8.

Sap. 5.

cant. 5.